

SLAGTRYK OKTOBER 2013

Slagtryk - Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 8 - 2013

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen, Mia
Kirstine Voss, Joachim Lykke Andersen og Eva Obelitz
Rode.

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Ditte Holm Bro, Christian de Groot-Poulsen, Felix
Fröhlich, Simon Grotrian, Søren Mikael Kristensen,
Birgitte Krogsbøll, Victor Boy Lindholm, Bror
Skardhamar og Anders Schmidt Thorsen.

Udgiver

Kronstork

ISSN

1904-8165

Forside

My Buemann

Opsætning

Erik Scherz Andersen

Copyright

Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:

<http://www.slagtryk.dk/category/13-10/>

Vestbredden her til aften   jødens slangekrøller på puden   kvinder afmonterer slør   at
tænke sig   beduiners søvn   limestone æsler   oliventræerne har set det meste   Getsemane
Have siger jeg   fordi   jeg kan   Jesus er den historie   vi fortæller hinanden

Vestbredden her til aften   en myg letter fra min skulder   med samme umærkelighed   som jeg i
dag har passeret grænser   små udposninger på overfladen

Jerusalem **dit dejlighedsvåde ansigt**

Victor Boy Lindholm

jeg er helt nøgen her i lejligheden, og sommeren forlader mig roligt. jeg står helt nøgen, og jeg forsøger at sammensætte ting via min tale som er ved at forlade mig. jeg skifter ordforråd og begynder at sige mørke i stedet for lys, jeg taler igen om vejret, fordi jeg ikke tør snakke om andet pga. et slags nationalt trauma eller en slags følelse jeg har indeni. vejret og vi som folk - en følelse af at dø voldsomt, langsomt. jeg står nøgen i den her lejlighed, og der er en stemme som er blevet stille. en stemme som er blevet erstattet af elektriske signaler, som overdøver reelle følelser. elektriske signaler, som erstatter følelsen af at være på sjælen med skuffelsen over stilheden i ens instagramfeed. erstatter følelser med ting, og jeg er tilbage ved et slags udgangspunkt, hvor jeg ikke længere ved hvad ting er eller hvad noget er. teksten er en slags cyklus, som vender tilbage til, hvor vinteren forlod mig, og jeg har indset at sommeren var en periode, hvor den her stemme døde inden i mig. nu kan jeg ikke længere efterrationalisere, og mine tanker dør voldsomt, langsomt. jeg er reduceret til hashtags og statusopdateringer. til billeder med #uainthereniggaz og statusopdateringer som: 'wut a nght, drinks were on me.' jeg er reduceret til et eneste begær efter at fortælle dig, at jeg står nøgen i den her lejlighed, og på kanten af sommeren dør jeg voldsomt, langsomt.

jeg sidder i det her tog, og jeg har afsluttet ting. jeg har afsluttet visse brud, og jeg har en forløst tilgang til sommeren. der er meget få noter på min samsung galaxy, ting er blevet til følelser og jeg læser primært mig selv ud fra instagram. instagram er min roman, og jeg ser folk ud fra deres verdensforståelse, via forskellige variationer af ironiske filtre. #verdeneneriminhånd #africa #hermangleretsjovthashtag #dørvoldsomtlangsomt. jeg lytter til den her elektroniske knitren af menneskers ambitioner, af menneskelig overlegenhed #uainthereniggaz #myworld udråbstegnurådbstegnudråbstegn. bag mig i toget sidder to kvinder. jeg lytter til thingsthatudo med jayz og mariahcarey, som en slags metakommentar. jeg lytter til disse gamle kvinder, de snakker om muslimer, som en slags generaliserende verdensopfattelse, de snakker om andre mennesker, som var det en slags basis for deres liv. jeg forestiller mig, at jayzs gunshots og mariahcareys stønnende vokal ville varme dem godt op. de tager en ipad frem. de tager et billede, som bliver sløret via togets bevægelse. de brokker sig. de forstår ikke ting. de forstår kun deres had, og at solen er for varm i deres side af toget. vi sidder i samme side. jeg er ved at give op. jeg er ved at give op overfor mennesker generelt. jeg har det som om jeg spiller playstation med mig selv i den her verden. jeg har det som om, at det kun er mig der kender genvejene, og toget standser kvinderne forsvinder. jeg går ind på en færge. jeg overvejer at kaste mig i vandet, og svømme resten af vejen, men indser at playstationen kun var en følelse, og at den eneste genvej er færgens stille vuggen på sommerhavet.

Simon Grotrian

Sne er sølv i hjertet, Krist

Sne er sølv i hjertet, Krist
da går du i den røde hvede
året er en revnet klokke
når oktober bokser træet.

Ud af blades spidser faldt
en dråbe af dit vingårdsansigt
sprækker vi for eftertiden
strør du søm i vore grave.

Gemt på Jorden ser et barn
at åen glider over himlen
tegn på panderne med solen
glæden, der skal vare evigt!

Riven går i kobberkvas
og tungehjulet bryder seglet
æren i din indre himmel
lykkes, Krist, når lyset svinder.

Birgitte Krogsbøll

tre fluffy, bævrede fænomener
med s k og y i ordnet efter dere
s egnethed til at lægge på rulle
pølse, faldende orden; sekund
ært efter deres skønhed og van
dmæssige fylde, hvis hængt op
på himlen, stigende orden:

1) sky

2) skyr

3) skyer

tre ting med l u og eller p i, ordnet efter graden af kvalm, rullende fysisk ubehagelighed, hvis man ikke er et søstærkt menneske + efter antal ydre, adskillelige bestanddele, stigende orden:

1) lup

2) lus

3) slup

tre dejlige ting med u og p i, ordnet efter ordbredde + antal p i + grad af hothed, hvis 3 er tilsat chili, stigende orden; sekundært efter grad af egnethed til at starte en ild, hvis 1 har indbygget lighter, faldende orden:

- 1) lup
- 2) puls
- 3) suppe

Felix Fröhlich

Håndværk

Alt skal kunne byttes. Alt skal have en modsvarende værdi; én time af mit liv svarer til fem potteplanter, svarer til to timer af en flaskedrengs liv, svarer til halvdelen af den bøde, det koster at stjæle en cykel. Leviathanen troner ikke over os, men cirkulerer og bobler i værdinettets strenge, der forbinder os med hinanden. Man kalder det også fællesskab. Her sidder vi så fint og svarer pligtopfyldende: *Hvad er dine tre største styrker? Hvad er dine tre største svagheder? Skriv seks strategier ned. Tre for at videreudvikle dine styrker. Tre for at arbejde på dine svagheder. Hvilke færdigheder fra skill-poolen råder du over lige nu? Hvilke vil du tilegne dig?*

Jeg skriver det objektivt ned, becifrer med ord buddet om min egen værdi. Min vejleder nikker. Det kan skrives ind i skemaet. Nu skal vi høre om majndfullnæss og meditere. Sirligt kæder proteinerne sig sammen til en streng fra nirvana til timedebitering; kode 7; videreuddannelsesaktiviteter. Endnu en gang har vi tilegnet os en skill, der styrker vores celle, hvorfra vi udveksler og ombytter til andet.

Vi har det så godt her i huset. Hver dag producerer vi retfærdighed i stor stil med solidt håndværk. Kan du måske sætte finger på, hvad der er galt? Skriv evt. dit ubehag ned som en svaghed, der kan overvindes. Så kan din vejleder hjælpe dig, og sammen kan I måle fremskridtet. Oplev glæden ved at se, hvordan strengene drypper af harpiks og stivner indtil de bliver til fixpunkter i nettet.

I starten havde jeg svært ved at acceptere, at nettets eksistens er urørlig, og at kun enkelte forbindelser kan svejses om, og at selv dét tager mere end lang tid. Men nu har jeg vænnet mig til det, og er blevet en glad huron. Jeg læser de andre indianeres spor og fortæller, hvor de gemmer sig henne, og hvad de tænker på – også uopfordret. Jeg får en fin uniformjakke til gengæld. Godt nok kun med én streg på skulderen, men jeg har da i det mindste en grad og er ikke kun mit navn i mine venners mobiler, men også et navn, du finder på kontorets hjemmeside. Linket kommer frem som det første på google. Jeg vælger fra skill-poolen for at sikre mig, at det bliver ved med at være sådan.

Anders Schmidt Thorsen

Watt

Hvor andre holder en dråbe
af blød hud,
har han installeret en
stærk lille glødepære.

Det er en mand
med en lysende drøbel.

Se ham cykle ud
med åben mund i novemberratten,
eller se ham gabe sultent
mellem sin kones lår –

lyset står ud
af munden på ham.

Nu læser han i et mørkt lokale,
duknet og måbende
som en standerlampe.

Udenfor teksten
hviler skyggen
fra hans tænder.

Christian de Groot-Poulsen

Promenade

I den unge piges hænder
ændres modebladet
til tusindvis af løv
der springer op i luften
for derefter at drysse
hen over stranden

sneen der før lå der
løftes tilbage i skyerne

hun ser sig omkring:
ingen mennesker er i syne
og den smilende vandmand
på strandbredden
kan ikke bruges som bevis

nu hvor vinden hurtigt
bærer bladene ud over havet.

Søren Mikael Kristensen

*

Nogen skriver
kommer til syne
set igennem mig
som gennem en fjord.
Jeg holder linjer i et materiale som er ukendt
Jeg holder meget af at holde det
Jeg bygger et vindue af det.
Nogen bølger med jævne mellemrum
ind i mig
De endevender sig selv i vandspejlet
De holder mig fanget i den de tror
jeg er.

*

Nogle jeg kender kan huske.
Fingrenes duft af vaniljesukker,
brombær rørt ud med sukker i en kop.
Højtalere en nat i maj, under magnolietræet.
Vinteren i 1964, hospitaler
og hoteller
og hovedet på fostre
på blegt forvildede scanningsbilleder.
Der hvor jeg er kommet til,
er jeg bare en del af et affektivt team.

Bror Skardhamar

du sætter sort gaffa på enden af alfa romeo og trækker handskerne af. der kører et par biler forbi, det får det hele til at ryste. du smiler og holder tommelfingeren op når vi ser dig i bagspejlet. min mor skruer rundt på radioen, og stopper på en kanal hvor de taler om konspirationsteorien om månen. min søster lægger sig til at sove igen. du kommer ind i bilen og siger sådan skal det gøres, som du lige havde gjort. haha siger min mor, og siger gaffa gaffa gaffa.

jeg ka li plantelivet og de små berøringer, hvem kan ikke det, siger du og ryster tænderne på plads i munden. det er nu det altid er nat. som om vi var to fluer i bunden af et zinkgråt glas, hver gang jeg rynker på panden, prikkes dine løfter hul i låget, nogle skriger: luft, og indånder alt hvad de kan, de er bange for døden de stakler.

videre ned, kondensstriber, tågede stjernebilleder og udånding: vi ligger i sneen: din snude er våd og den undersøger: min krop, herfra og dertil og hængslerne ved døren. søen skummer i kanten, den er syntetisk siger du, og vi tager tøjet af og prøver at falde igennem, det klikker kunstigt, du gemmer dig i panelerne og stukken vrider sig som en klud, det begynder at regne: vi er indenfor, det understreger du med dit undertøj, jeg ser efter, vi befinder os ved målet. du siger at jeg bare skal gå ind først, du rådner stille op ved nakken og lysken og dine knæ forsvinder, jeg tænker på dengang hvor du havde bygget en boks der ikke kunne åbnes, jeg skriver det ned.

vi drikker kaffe mens du sidder i bagagerummet, kom op til mig, jeg drikker en juice og ser på en familie hvor barnet er retarderet, han har downssyndromet siger du, det har han tænker jeg. den retarderede dreng kan ikke få sine sko på, så hans mor hjælper ham, min mor siger stakkels familie og stakkels dreng. vi skal have benzin på inden vi når hamborg, ellers skal vi stoppe i hamborg siger min mor, du siger at det vil vi ikke.

det var efter den blå time at vi fik besøg: tre mennesker, din far og din storebror og din hund, vi bød dem ind og satte os. bysten stod uden næse og sagde ligefrem: jeg er fandme sokrates, og det grinede vi af: jeg tager fat i hanken i din nederdel og river til, du smuldrer bare, det gør de altid, én for én, partikel og pixel og papirstumper, til du ligger på lamelgulvet, så klikker vi dine knogler fast i rillen i gulvet og kører dig gennem stuen og ind i karamelkøkkenet, skal i have kaffe med, du skraber gulvet og jeg skælder dig ud, du bruger et ord jeg ikke forstår, det føles som når man diskuterer med en maskine: du siger at græsset

skal slås når sneen forsvinder, men siger så: det gør den i princippet aldrig, og noget med en cirkel der har brændt sig ind i bordet, den repræsenterer sgu nok et eller andet: sådan forsøger vi at presse tankerne ind i tingene, vi fortryder intet griner vi gennem vores kæber, din storebror løber rundt i haven, man skulle fandme tro han var et spædbarn uden vilje, din far begynder at græde, det ser du. jeg tror man kan forklare meget om mig ved at se på de dage.

Indholdsfortegnelse

Forside af My Buemann

Ditte Holm Bro	MOD JERUSALEM	s. 3
Victor Boy Lindholm	To tekster	s. 5
Simon Grotrian	Sne er sølv i hjertet, Krist	s. 7
Birgitte Krogsbøll	Tre lister	s. 8
Felix Frölich	Håndværk	s. 11
Anders Schmidt Thorsen	Watt	s. 12
Christian de Groot-Poulsen	Promenade	s. 13
Søren Mikael Kristensen	To digte	s. 14
Bror Skardhamar	Uden titel	s. 16